

Abuelita Teresa

Un relat de: [Noia Targarina](#)

Un dia vaig sentir una tristesa,
quan vaig saber que l'àvia
que més estimava se'n havia anat,
per sempre i no tornaria més,
fins llavors no vaig saber quant
l'estimava, només ho havia pressentit
però llavors vaig saber què era
estimar una persona...

L'estimació no és fugaç, és un
sentiment que se sent a prop
del cor de la persona i no marxa
mai, sempre sempre perdura, quan
estimes de veritat aquesta persona has d'aprofitar
tots els moments que temps per demostrar
que l'estimes.

Abans, pensava diferent potser
ara sé que si estimes de veritat
una persona li has de demostrar
la vida és molt curta!!

Sembla molt llarga però no ho és!!

Això sembla!!

Des que la vaig perdre aquesta
àvia, al primer moment penses
qui em consolarà? jo l'estimava i no hi és!!
però després de tant plorar la seva
mort, me'n vaig adonar que sí
la trobava a faltar i no li vaig dir però
almenys li demostrava i ella ho sabia,
que jo l'estimava, no vaig tindre temps d'acomiar-me
i quan la vaig veure allí adormida.

vaig pensar...

Interiorment la de vegades que li havia dit
o li volia dir que l'estimava.

Ella m'ho havia demostrat un munt de vegades!!

Que m'estimava amb bogeria !!

Ara em sap molt greu haver-la fet patir tantes vegades,

Des de aquí a dalt abuelita sento haver-te fer-te patir

Tantes vegades, t'estimo!! Sé que en sents!!

Bé per acabar, t'he de dir fins aviat.

Una neta que t'estimava, t'estimarà sempre i

Mai t'oblidaré tot lo que has fet per mi.

Glòria